

Παναγιώτης Μαυροειδής

Κατά τα φαινόμενα, θα πρέπει να συνηθίσουμε στην ιδέα ότι το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας **Γ. Στουρνάρα**, θα τον βλέπουμε συχνά πυκνά σε άμεσες πολιτικές παρεμβάσεις στα κοινωνικά και πολιτικά πράγματα.

Για να μην παραμυθιαζόμαστε με τα περί «θεσμικού ρόλου κρίσιμων για την πατρίδα οργανισμών και προσωπικοτήτων», ας το θυμίσουμε: Η Τράπεζα της Ελλάδας, είναι μια Ανώνυμη Εταιρεία οργανικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και ο Διοικητής της υπόκειται στον έλεγχο και δίνει λογαριασμό μόνο στην τελευταία, δηλαδή στην ευρωπαϊκή κεφαλαιοκρατία.

Τι είπε λοιπόν ο «υπεράνω λαού και λαϊκισμών» Στουρνάρας;

Ξεχωρίζουμε:

Πρώτο: *«Το Ασφαλιστικό σύστημα παρά τις παρεμβάσεις που έχουν γίνει με τα προηγούμενα Μνημόνια παραμένει δαπανηρό και γενναιόδωρο».*

Μετάφραση: η «γραμμή» και η απόφαση είναι πολύ συγκεκριμένη, δηλαδή η λεγόμενη «αξιολόγηση» θα καταλήξει με ένα ακόμη αποφασιστικό πλήγμα στη δημόσια ασφαλιστική δαπάνη και στο ήδη ανάπηρο ασφαλιστικό σύστημα.

Δεύτερο: *«Ενώ οι μεταρρυθμίσεις του 2015 και του 2016 είχαν επιχειρήσει να περιορίσουν περαιτέρω τις συνταξιοδοτικές παροχές, προέβλεπαν εξαίρεση των ήδη συνταξιούχων μέχρι τον Ιούλιο του 2018».*

Μετάφραση: Δεν «πρέπει» να υπάρξει απλά και γενικά μείωση της ασφαλιστικής/συνταξιοδοτικής δαπάνης, αλλά ρητά να μειωθούν οι ήδη χορηγούμενες

συντάξεις των λεγόμενων «παλαιών». Φυσικά έτσι θα γινόταν, έτσι γίνεται πάντα, Είναι η γνωστή «μέθοδος του σαλαμιού». Τα μέτρα έχουν ένα ενιαίο συνολικό σαφή σχεδιασμό, αλλά εφαρμόζονται τμηματικά, με τακτική ουδετεροποίησης της στάσης τμημάτων των εργαζομένων και των συνταξιούχων ή/και ανάπτυξη αντιθέσεων μεταξύ τους. Το παιχνίδι αυτό το έπαιξε με άθλιο τρόπο και ο ΣΥΡΙΖΑ με το ασφαλιστικό-«γέφυρα» του Κατρούγκαλου.

Τρίτο: «η ιδιωτική ασφάλιση, θα μπορούσε να αναλάβει έναν αυξημένο ρόλο ως φορέας διαχείρισης...»

Εδώ δε χρειάζεται μετάφραση...

Τέταρτο: «οι πολίτες δεν θα πρέπει να ξεχνούν τον ρόλο που διαδραματίζουν οι προσωπικές αποταμιεύσεις τους για τη δική τους οικονομική ασφάλεια μετά τη συνταξιοδότηση»

Μετάφραση: Σε λίγο η σύνταξη δε θα φτάνει ούτε για «ζήτω». Ο κόσμος θα πληρώνει τα πάντα από την τσέπη του. Δηλαδή, θα πρέπει να βάζουν εργαζόμενοι και άνεργοι στην άκρη, ένα μέρος του «γενναιόδωρου» μισθού ή επιδόματος ανεργίας (για το 12% που επιδοτούνται...), ώστε να αγοράζουν φάρμακα και μαρούλια μετά τα 67.

Ωστόσο, το πλέον όμορφο στουρνάρι του ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας το κράτησε για το τέλος, λέγοντας:

«Πιστεύω ότι οι Έλληνες πολίτες θα ωφεληθούν από την εισαγωγή ενός εθνικού δημόσιου καθολικού συστήματος υγείας που να καλύπτει τις **“ανάγκες”** του πληθυσμού και να αφήνει τη χρηματοδότηση και την κάλυψη των **“επιθυμιών”** του πληθυσμού σε μια επαρκώς ρυθμιζόμενη αγορά ιδιωτικής ασφάλισης υγείας. Αν επιτύχουμε συναίνεση κατ’ αρχήν εννοιολογικά πάνω σε ένα τέτοιο σύστημα υγείας δύο βαθμίδων, το επόμενο βήμα θα είναι να συμφωνήσουμε σχετικά με τη διαφοροποίηση μεταξύ **“αναγκών”** και **“επιθυμιών”**»

Τι ωραία γλώσσα! Τι παιχνίδισμα εννοιών και όρων! Τι πλούτος πολιτικής παιδείας!

Διαβάζοντας αυτά το βαριά «φιλοσοφικά», έρχονται στο νου τα λεγόμενα του άλλου γίγαντα της οικονομικής σκέψης Ε. Τσακαλώτου σε επιτροπή της Βουλής πέρυσι, όταν χαριεντιζόταν χαμογελαστός μεταξύ τυριού και αχλαδιού: «οπωσδήποτε η σημερινή αντιπαράθεση για το μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης και απάντησης στην κρίση, σχετίζεται με τις διαφορετικές προσεγγίσεις από παλιά, των Ελλήνων μαρξιστών οικονομολόγων στο Λονδίνο, δηλαδή από τη μια αυτών του ΚΚΕ στους οποίους ανήκε ο Γ. Στουρνάρας και από την άλλη αυτών που ανήκαμε στο ΚΚΕ Εσωτερικού»

Οπωσδήποτε, οπωσδήποτε Υπουργέ μας...Τι διασκεδαστικό και ενδιαφέρον!

Το πιάσατε όμως αυτό που λέει ο Στουρνάρας;

Τις «**ανάγκες**» θα τις καλύπτει το κράτος και τις «**επιθυμίες**» η ιδιωτική ασφάλιση, δηλαδή μέσω της τσέπης μας.

Σε τι συνίσταται αυτές οι «ανάγκες» που πρέπει κατά τη Στουρνάρια λογική να «διακριθούν» από τις «επιθυμίες». Μα είναι απλό: «Μαμ, κακά και νάνι». Για να το καταλάβουμε καλύτερα: Μια χαρά ας πούμε δεν τα καταφέρνει μια φυλακή ή ο στρατός ή ένα ορφανοτροφείο; Τρία υπέροχα, τακτικά, διαιτητικά γεύματα τη μέρα και όλα καλά, χωρίς άγχη και ...καταναλωτισμούς. Το τραγικό είναι ότι οι άθλιοι ΣΥΡΙΖΑιοι αυτό θα το πουλήσουν και ως ...κατάκτηση ή καινωνική ευαισθησία. Θα το ονομάσουν «δίκτυ ελάχιστης κοινωνικής κάλυψης για τους πλέον φτωχούς». Όσο θα φουντώνει η φτώχεια και η ανεργία, τόσο θα απλώνεται το «δίκτυ» με τα «ελάχιστα» και «αναγκαία».

Η κάλυψη αυτών των Στουρνάριων ελαχίστων «αναγκών», θα αποτελεί βασικό άξονα των λεγόμενων «**αντίμετρων**» που θα συμφωνήσει η κυβέρνηση στο πλαίσιο της συμφωνίας για την αξιολόγηση.

Δηλαδή, αφού πρώτα σε γδάρουν με τα αιματηρά «πλεονάσματα» 3,5%, στη συνέχεια θα σου δώσουν να φας κάτι από το λίπος που τυχόν θα έχει μείνει στο τομάρι σου.

Ε, δεν μπορεί να έχουμε τη μικροψυχία να μη δούμε αυτή την κατάκτηση από την περήφανη διαπραγμάτευση της «αριστερής» κυβέρνησης!

Άλλωστε, καθώς ανεβαίνει και ηλικία εξόδου στη σύνταξη (μύχιος πόθος της ΕΕ να πηγαίνουν οι άνθρωποι από τη δουλειά στον τάφο), η χρονική περίοδος που θα χορεύουν αρμονικά οι «ανάγκες» με τις «επιθυμίες» θα είναι μικρούτσικη.